

KOMMISSIONENS BESLUT**av den 13 november 2002****om det stöd som beviljats fiskare för tekniskt upphörande med fiskeverksamheten i Tyrrenska havet och Joniska havet under 2000**

[delgivet med nr K(2002) 4362]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2003/87/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget, särskilt artikel 14 i denna ⁽¹⁾,

efter att i enlighet med artikel 88.2 första stycket ha gett berörda tredje parter tillfälle att yttra sig, och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

I

FÖRFARANDE

(1) Genom en skrivelse av den 26 september 2000, registrerad den 28 september 2000, anmälde Italiens ständiga representation till kommissionen ett utkast till regeringsförordning om akuta åtgärder inom sektorerna för transport och fiske. I texten föreskrivs ett antal åtgärder till förmån för de båda sektorerna, varav i artikel 5 en åtgärd på det sociala området till förmån för fiskare i kustområdena från Imperia till Reggio Calabria och från Crotona till Gallipoli, utom de områden som lyder under Castro, Tricase, Santa Maria di Leuca och Otranto, mot bakgrund av det tekniska upphörandet med fiskeverksamheten i Tyrrenska havet och Joniska havet under 2000. Åtgärderna registrerades som anmält stöd nr N 159D/2000.

(2) Genom en skrivelse av den 2 oktober 2000 inkom de italienska myndigheterna med texten till den aktuella regeringsförordningen (nedan kallad lag nr 265 av den 26 september) som offentliggjordes i Gazzetta ufficiale

den 27 september 2000. De italienska myndigheterna har ombetts inkomma med kompletterande upplysningar vid fyra tillfällen, närmare bestämt i skrivelser av den 23 november 2000, den 20 februari 2001, den 30 maj 2001 och den 5 juli 2001, vilka besvarats i skrivelser av den 5 februari 2001, den 2 maj 2001, den 31 maj 2001 och den 24 juli 2001. Av de uppgifter som översändes bör särskilt nämnas skrivelsen av den 5 februari 2001, vilken innehöll texten till lag nr 343 av den 23 november 2000 (som grundade sig på regeringsförordning nr 265), som offentliggjorts i Gazzetta ufficiale av den 25 november 2000, samt tre förordningar utfärdade av jord- och skogsbruksministern av den 30 juni, den 19 juli respektive den 3 augusti 2000 som innehåller tillämpningsföreskrifter för tekniskt upphörande med fiskeverksamheten.

(3) Förordningen av den 3 augusti 2000, i vilken det fastställs konkreta föreskrifter för ersättningen, ägde omedelbar verkan. Då det dessutom inte angavs att det krävdes förhandsgodkännande av kommissionen för lagen och tillämpningsföreskrifterna kunde åtgärden genomföras omedelbart. Ärendet fördes därför den 9 februari 2001 till registret över icke-anmälda stöd med löpnumret NN 15/2001.

(4) Genom skrivelse K(2001) 3463 slutlig av den 13 november 2001 underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.3 i EG-fördraget avseende detta stöd. De italienska myndigheterna inkom med synpunkter genom en skrivelse av den 20 december 2001.

(5) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet offentliggjordes den 29 januari 2002 i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽²⁾. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med synpunkter på stödet i fråga. Kommissionen har mottagit en skrivelse av den 27 februari 2002 som avfattats gemensamt av de tre organisationerna Federcoopesca, Lega Pesca och AGCI Pesca. Skrivelsen har vidarebefordrats till de italienska myndigheterna i enlighet med artikel 6.2 i förordning (EG) nr 659/1999.

⁽¹⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT C 25, 29.1.2002, s. 9.

II

ella liknande åtgärder avseende påföljande år kommer däremot att granskas mot de riktlinjer som är ikraft nu.

BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN

- (6) I enlighet med artikel 5 i lag nr 343 av den 23 november 2000 inrättades en socio-ekonomisk åtgärd till förmån för de besättningarna ombord på de fartyg som drabbats av det tekniska upphörande av fiskeverksamheten, i form av ersättning motsvarande lägsta minimilön till besättningen och ersättning för de sociala avgifter som redarna skall erlägga för sin personal. I lagtexten anges att syftet med upphörandet var att främja återväxten av biomassa i de aktuella vattnen.
- (7) Åtgärden avser fiskefartyg för fiske med trål eller partrål. Upphörandet pågick mellan den 2 september och den 1 oktober 2000 i Tyrrenska havet (vilket berörde fartyg med hemmahamn i hamnar mellan Imperia och Reggio Calabria) och mellan den 3 juli och den 1 augusti 2000 i Joniska havet (vilket berörde fartyg med hemmahamn i hamnar mellan Crotone och Gallipoli, utom Castro, Tricase, Santa Maria di Leuca och Otranto).
- (8) Upphörandet med verksamheten var obligatoriskt i de vatten för vilka den behöriga myndigheten fattat beslut om detta efter samråd med den centrala rådgivande havsfiskekommittén. I de vatten där upphörandet med verksamheten inte var obligatoriskt kunde de redare som så önskade upphöra med verksamheten och få tillgång till den socialpolitiska åtgärden.
- (9) Anslaget för åtgärden uppgår till 1,5 miljoner euro.

Skäl till inledandet av det formella granskningsförfarandet

- (10) Åtgärden har granskats mot bakgrund av riktlinjerna för granskning av statligt stöd inom sektorn för fiske och vattenbruk (nedan kallade riktlinjerna) från 1973 ⁽³⁾ och som var i kraft i samband med att åtgärden antogs. Beslutet motiveras genom punkt 3.4 i nu gällande riktlinjer ⁽⁴⁾, enligt vilka olagligt stöd i den mening som avses i artikel 1.f i förordning (EG) nr 659/1999 eller nya stöd som genomförts i strid med artikel 8.3 i EG-fördraget skall granskas på grundval av de riktlinjer som var ikraft i samband med att stöden beviljades. Eventu-

- (11) Kommissionen har konstaterat att den aktuella åtgärden skulle innebära en sänkning av de normala produktionskostnaderna för de berörda företagen och att åtgärden därför föreföll utgöra driftsstöd. Enligt den allmänna princip som fastställs i punkt 1.2 i riktlinjerna är stöd av den typen inom sektorn för fiske och vattenbruk oförenliga med den gemensamma marknaden, utom i särskilt motiverade fall.
- (12) I enlighet med punkt 2.2.2 första stycket i riktlinjerna kan stöd till tillfälligt upphörande med fiskeverksamhet anses vara förenligt om det syftar till att delvis kompensera de intäktsförluster som har samband med ett tillfälligt upphörande med fiskeverksamhet som motiveras av icke förutsebara och icke upprepade händelser med i synnerhet biologiska orsaker.
- (13) De aktuella fallen av upphörande med fiskeverksamheten förefaller inte bero på någon oförutsägbar händelse. Av de uppgifter som inkommit från de italienska myndigheterna framgår inte att det förekommit någon form av händelse, som en naturkatastrof eller någon annan exceptionell händelse, som skulle motivera upphörandet. Det framgår inte heller att det har förekommit en plötslig och oväntad minskning av fiskbeståndet som skulle ha motiverat särskilda åtgärder för återhämtning, som till exempel upphörande med fiskeverksamheten. Italien har dessutom under föregående år vidtagit åtgärder för att ge ersättning vid liknande fiskeupphörande. Kommissionen har hittills inte gjort invändningar. När det gäller 1999 granskades åtgärderna med löpnummer N 419/99 och en skrivelse (SG(99) D/7551 av den 17 september 1999) översändes till de italienska myndigheterna. När det gäller 1998 granskades åtgärderna med löpnummer NN 101/98 och en skrivelse (SG(99) D/1581 av den 23 juni 1999) översändes till de italienska myndigheterna. När det gäller 1997 granskades åtgärderna med löpnummer NN 99/97 och en skrivelse (SG(97) D/6770 av den 6 augusti 1997) översändes till de italienska myndigheterna. Det är därför möjligt att konstatera att det inte är säkert att åtgärderna för 2000 inte skulle komma att upprepas. Åtgärden kan därför inte anses som förenlig med den gemensamma marknaden på grundval av punkt 2.2.2 första stycket i riktlinjerna.

- (14) Enligt andra stycket i samma punkt i riktlinjerna kan emellertid ett stöd för tillfälligt upphörande i fisket anses förenligt med den gemensamma marknaden om kommissionen har fått förhandsgranska åtgärden (granskning från fall till fall). Kommissionen hade kunnat anse att stödet ifråga uppfyllde kriterierna om det tillfälliga upphörandet hade varit av det slag som föreskrivs i artikel 16.1 i rådets förordning (EG) nr 2792/1999 av den 17

⁽³⁾ EGT C 100, 27.3.1997, s. 12.

⁽⁴⁾ EGT C 19, 20.1.2001, s. 7.

december 1999 i vilken det fastställs föreskrifter och villkor för gemenskapens strukturstöd inom fiskerisektorn ⁽⁵⁾, dvs. enligt a) oförutsebara händelser, särskilt sådana som orsakas av biologiska omständigheter eller enligt c) genomförande av en plan för återhämtning av en resurs som hotar att uttömmas, eller när det gäller åtgärderna till förmån för sjöfolket, enligt artikel 12.6 i förordningen, dvs. åtgärder av socioekonomisk art i samband med åtgärder för att bevara resurserna. Det aktuella upphörandet förefaller emellertid inte motsvara något av ovannämnda fall, dels på grund av att det redan utesluts att händelsen skulle vara oförutsedd, och dels på grund av att de italienska myndigheterna inte lämnat några uppgifter som skulle kunna visa att upphörandet ingår i genomförandet av en plan för återhämtning eller skydd av en resurs som hotar att uttömmas exempelvis med uppgifter om aktuella arter, förväntad inverkan på biomassan och förväntade positiva effekter för fisket. De italienska myndigheterna har endast tillhandahållit fyra bibliografiska hänvisningar utan angivande av vilka argument som anförs i de texterna och som skulle kunna motivera upphörandet och detta trots att de italienska myndigheterna uttryckligen uppmanats av kommissionen att ange detta (skrivelse av den 5 juli 2001).

III

ITALIENS SYNPUNKTER

(15) Kommissionen har dessutom påpekat att det bland de handlingar som översänts av de italienska myndigheterna finns en not från Istituto ricerche economiche per la pesca e l'acquacoltura di Salerno (IREPA) i vilken det påpekas att "tvångsupphörandet med fiskeverksamheten fortsätter (...) och med vilket målet är att minska kapaciteten hos en fiskeflotta som är överdimensionerad i förhållande till fiskeresurserna". I enlighet med punkt 2.2.2 tredje stycket i riktlinjerna är stöd till begränsning av fiskeverksamhet som genomförs i syfte att medverka till genomförandet av de mål för minskning av fiskeansträngningen som fastställs inom ramen för de fleråriga utvecklingsprogrammen för gemenskapens fiskelottor oförenligt med den gemensamma marknaden. Enligt artikel 16.4 i förordning (EG) nr 2792/1999 får medlemsstaterna inte bevilja ersättning till fiskare och redare för tillfälligt upphörande med verksamheten om detta är säsonganknutet och en del av den löpande förvaltningen av fisket.

(16) Mot bakgrund av detta ansåg kommissionen i den preliminära bedömningen på grundval av artikel 6 i förordning (EG) nr 659/1999 att det förelåg allvarliga tvivel rörande huruvida åtgärderna var förenliga med riktlinjerna för granskning av statligt stöd inom sektorn för fiske och vattenbruk och därmed med EG-fördraget.

(17) De italienska myndigheterna ger i sina synpunkter först en genomgång av de olika etapperna i ärendet och hänvisar sedan till bestämmelserna i förordning (EG) nr 2792/1999 beträffande tillfälligt upphörande av fiskeverksamheten. Tillfälligt upphörande med fiskeverksamheten regleras genom följande artiklar: artikel 7 om anpassning av fiskeansträngningen, artikel 12.6 i vilken det föreskrivs att medlemsstaterna får införa sociala åtgärder för att underlätta tillfälligt upphörande med fiskeverksamheten inom ramen för planerna för skydd av de akvatiska resurserna och artikel 16.1 i vilken det föreskrivs att medlemsstaterna, vid tillfälligt upphörande av verksamheten, får bevilja ersättning till fiskare och fartygsägare. De italienska myndigheterna hävdar på grundval av de artiklarna att det i det aktuella fallet där det föreskrivs stöd till fiskarna men inte till redarna bör hänvisas till artikel 12.6.

(18) Det tillfälliga upphörandet var inte obligatoriskt. Det blev endast obligatoriskt i ett visst område efter det att det införts ett särskilt förfarande för detta i samråd med den lokala rådgivande kommittén. Tillfälligt upphörande genomfördes i femton områden. 594 fiskefartyg av totalt 1485 deltog och dessa hade i genomsnitt besättningar på 2–3 personer. Den totala kostnaden uppgick till 2 937 781 500 lire (1,5 miljoner euro).

(19) Enligt de italienska myndigheterna föreskrivs det i förordning (EG) nr 2792/1999 inte för tillämpningen av artikel 12.6 att det skall göras någon förebyggande teknisk undersökning av kommissionen eller vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerisektorn ⁽⁶⁾. Vidare anges i de tillämpliga riktlinjerna från 1997 att undersökningen endast skall göras för genomförandet av artikel 7 och 16. I punkt 2.2.8 i riktlinjerna anges även att medlemsstaterna får bevilja stöd för att främja tekniska bevarandeåtgärder på villkor att varje enskilt fall undersöks. I punkt 2.10.3 i riktlinjerna föreskrivs att medlemsstaterna får bevilja direktstöd till de som arbetar inom sektorn.

(20) De italienska myndigheterna menar att åtgärden inte gett företagen några förmåner. Åtgärdens syfte var

⁽⁵⁾ EGT L 337, 30.12.1999, s. 10.

⁽⁶⁾ Denna kommitté som skall konsulteras vid beviljande av ersättning enligt artikel 16 inom ramen för en plan för återhämtning av en resurs inrättades genom artikel 16 i rådets förordning (EEG) nr 3760/1992 av den 20 december 1992 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk (EGT L 389 av den 31.12.1992, s. 1).

enbart att säkra sjömännens minimilön och betalningen av de sociala avgifterna, samt att förhindra att dessa för-lorade sina arbeten. Som bevis för att åtgärden inte gett företagen några förmåner anges att huvudparten av de potentiella stödmottagarna valde att inte delta i åtgärden, då åtgärden istället för att minska företagens kostnader snarare skulle ha höjt dem, eftersom företagen under upphörandet var tvungna att betala de fasta kostnaderna utan att få någon inkomst.

- (21) De italienska myndigheterna hävdar att åtgärden hade kunnat bedömas enligt punkt 2.2.8 eller 2.10.3 i riktlinjerna, vilket skett under föregående år avseende liknande åtgärder. De italienska myndigheterna instämmer i att artikel 16 inte kan tillämpas, men menar att åtgärden är förenlig med artikel 12.

IV

SYNPUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

- (22) Federcoopesca, Lega Pesca och AGCI Pesca är tre organisationer som företräder fiskare i Italien. I en skrivelse anger de tre organisationerna att de inte förstår på vilken grund kommissionens synpunkter vilar. Man menar att det i lagtexten tydligt klargörs att det är fråga om en åtgärd som syftar till att främja fiskeverksamheten, utan syftet att gynna företagen, men även utan risk för att skada besättningarna.
- (23) Utan stödåtgärden skulle besättningarna stå utan inkomst. Redarna hade även med stöd i italiensk lagstiftning kunnat avskeda besättningarna med omedelbar verkan om inte staten hade trätt in. Dessutom är redarna inte tvungna att återanställa samma besättningar.
- (24) Enligt de tre organisationerna var det enbart fråga om en social åtgärd och som sådan fullt förenlig med artikel 12.6 i förordning (EG) nr 2792/1999. Organisationerna påpekar även att det i artikeltexten inte anges att en åtgärd som vidtas i enlighet med samma artikel inte får upprepas. Det tillfälliga upphörandet är av samma slag som under tidigare år.
- (25) Dessa synpunkter har vidarebefordrats till de italienska myndigheterna som instämmer.

V

BEDÖMNING AV ÅTGÄRDEN

A. Förekomst av statligt stöd

- (26) Enligt artikel 87.1 i fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket

slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

- (27) Åtgärdens syfte var att garantera besättningarna avtalsenlig minimilön och att säkra att de sociala avgifterna erlades. Då det är företagets uppgift att betala de anställdas löner måste man anta att en åtgärd som innebär att löner och sociala avgifter betalas av någon annan under en viss period leder till att företagets normala utgifter minskas.

- (28) Vid en första anblick skulle man kunna tänka att ersättningen för löner och sociala avgifter inte utgör ett stöd, då syftet är att garantera besättningarna minimilön och social trygghet under upphörandet, utan att detta innebär någon uppenbar fördel för företagen. Det är emellertid viktigt att påpeka att åtgärden som syftar till att vidmakthålla arbetsavtalet mellan redaren och den anställda och att detta gynnar den förstnämnde som är part i avtalet och som genom åtgärderna befrias från sina avtalsskyldigheter under det tillfälliga upphörandet. Det faktum att huvudparten av redarna valt att inte upphöra med verksamheten för att få tillgång till den aktuella åtgärden bevisar inte på något sätt att åtgärden inte har gett företagen förmåner. Det är snarare troligt att det är det motsatta förhållandet som gäller eftersom ett stort antal redare (594 av 1 485) deltog i åtgärden och det var dessa som antingen genom de lokala rådgivande kommittéerna, i fall då upphörandet var obligatoriskt för samtliga fartyg i ett område eller på egen hand beslutade om tillfälligt upphörande med verksamheten. De företag som deltog i det tillfälliga upphörande gynnades med säkerhet av åtgärden. Åtgärden utgör därför definitivt ett stöd till fiskeföretagen.

- (29) Åtgärden finansieras med statliga medel. Produkterna saluförs på gemenskapsmarknaden och företagens positioner stärks således av åtgärderna, både på den italienska marknaden i förhållande till företag från andra medlemsstater som önskar saluföra sina produkter på den marknaden (fiskeriprodukter och andra produkter som konkurrerar med fiskeriprodukterna) och på marknaderna i andra medlemsstater i förhållande till de företag som är verksamma på de marknaderna (avseende samma produkter). Åtgärden ger därför företagen en konkurrensfördel och snedvrider eller hotar därför att

snedvrida konkurrensen och kan komma att påverka handeln mellan medlemsstaterna.

- (30) Av ovan angivna skäl utgör åtgärderna ifråga statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget och är därför principiellt otillåtna i enlighet med artikel 87.1. De kan endast betraktas som förenliga med den gemensamma marknaden om de omfattas av något av de undantag som fastställs i EG-fördraget. Åtgärden gynnar fiskeföretagen och skall därför granskas mot bakgrund av riktlinjerna för granskning av statligt stöd inom sektorn för fiske och vattenbruk.

B. Är åtgärderna förenliga med punkt 2.2.2 andra stycket i riktlinjerna och artikel 12.6 i förordning (EG) nr 2792/1999?

- (31) I sitt beslut om inledande av förfarandet anger kommissionen att de italienska myndigheterna inte lämnat några uppgifter som skulle kunna bekräfta att upphörandet ingick i genomförandet av en plan för återhämtning eller skydd av en resurs. De italienska myndigheterna vänder sig mot detta och hävdar att åtgärden är förenlig med den gemensamma marknaden då det är fråga om en social åtgärd av det slag som avses i artikel 12.6 i förordning (EG) nr 2792/1999. Enligt de italienska myndigheterna kan kommissionen inte invända mot detta på grundval av att vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerisektorn inte tillfrågats då det inte är obligatoriskt att rådfråga kommittén.
- (32) Det är riktigt att det inte är obligatoriskt att rådfråga vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerisektorn. Kommissionen hade emellertid inte för avsikt att rådfråga kommittén. Med tanke på att det i artikel 12.6 i förordningen anges att medlemsstaten får införa sociala åtgärder inom ramen för planerna för skydd av de akvatiska resurserna anser sig kommissionen däremot ha rätt att kontrollera huruvida det faktiskt förekommer en sådan plan och huruvida den aktuella åtgärden är av relevans för det mål som fastställts i planen. I en sådan plan kan till exempel anges vilka arter som berörs, vilka effekter för biomassan som förväntas och vilka positiva effekter planen förväntas ge för fiskerisektorn.
- (33) I det aktuella kan kommissionen konstatera att det inte finns någon sådan plan. De italienska myndigheterna har endast tillhandahållit fyra bibliografiska hänvisningar utan angivande av vilka argument som anförs i de texterna och som skulle kunna motivera upphörandet och detta trots att de italienska myndigheterna uttryckligen uppmanats av kommissionen att ange detta (skrivelse av den 5 juli 2001). Frågan togs även upp i den skrivelse i vilken de italienska myndigheterna underrättades om inledandet av det formella granskningsförfarandet, men i

sitt svar på skrivelsen angav de italienska myndigheterna inga uppgifter som skulle kunna tyda på att det faktiskt fanns en bevarandeplan. Kommissionen anser därför att de aktuella åtgärderna inte kan motiveras på grundval av punkt 2.2.2 andra stycket i riktlinjerna och artikel 12.6 i förordning (EG) nr 2792/1999.

C. Är åtgärderna förenliga med punkt 2.2.8 i riktlinjerna?

- (34) Enligt punkt 2.2.8 i riktlinjerna kan nationellt stöd avsett att främja eller underlätta genomförandet av åtgärder som en medlemsstat vidtar enligt rådets förordning (EEG) nr 3094/86 av den 7 oktober 1986 om vissa tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna ⁽⁷⁾, och som är ägnade att förbättra bevarande och lagring i syfte att begränsa fångsterna genom tekniska åtgärder som går utöver minimikraven enligt nämnda förordning, vara förenligt med den gemensamma marknaden efter en granskning från fall till fall (förordningen ersatt genom förordning (EG) nr 894/97 ⁽⁸⁾ och därefter genom förordning (EG) nr 850/98 ⁽⁹⁾). De italienska myndigheterna menar att den aktuella åtgärden kan anses förenlig med den gemensamma marknaden på grundval av punkt 2.2.8.
- (35) I förordningarna fastställs ett flertal tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna, dvs. bestämmelser avpassade för olika fiskezoner, om utrustning (typer av utrustning, storlekar, garntyper, fiskeförbudsperioder) och om de arter som fiskas (minsta fångststorlekar, fiskeförbudsperioder).
- (36) Hypotetiskt skulle man kunna anta att ett allmänt fiskeförbud under en viss period och i en viss zon utgör en teknisk åtgärd av det slaget, då syftet är att minska fångsterna genom åtgärder som är strängare än de minimikrav som anges i förordningen. I ett sådant fall skulle de sociala åtgärder som vidtagits av de italienska myndigheterna kunna anses förenliga på grundval av punkt 2.2.8 i riktlinjerna.
- (37) I punkt 2.2.8 fastställs emellertid att kommissionen skall undersöka föreslagna åtgärder fall för fall och att åtgärderna får inte sträcka sig längre än vad som är absolut nödvändigt för att nå målet med det eftersträlvade bevarandet. Åtgärden är därför inte förenlig med den gemensamma marknaden per automatik. Åtgärden måste kunna motiveras utifrån mål och förväntade resultat för det fiske som bedrivs av de berörda fiskarna.

⁽⁷⁾ EGT L 288, 11.10.1986, s. 1.

⁽⁸⁾ EGT L 132, 23.5.1997, s. 1.

⁽⁹⁾ EGT L 125, 27.4.1998, s. 1.

(38) Som Italien har påpekat i sina synpunkter godkände kommissionen en stödordning av samma slag avseende 1998 och 1999 på grundval av punkt 2.2.8. De italienska myndigheterna har emellertid inte tillhandahållit någon specifik motivering till stöd för den aktuella åtgärden, utöver det allmänna argumentet ökning av biomassan. Även om det skulle vara möjligt att betrakta det allmänna fiskeförbudet som en teknisk åtgärd i enlighet med förordningarna (EG) nr 3094/98 och (EG) nr 850/98 anser kommissionen att de tillgängliga uppgifterna inte är tillräckliga för att motivera att åtgärden för ännu ett år betraktas som förenlig med den gemensamma marknaden.

D. Är åtgärderna förenliga med punkt 2.10.3 i riktlinjerna?

- (39) Enligt punkt 2.10.3 i riktlinjerna kan direkt stöd till arbetstagare inom fiske och vattenbruk inom ramen för socio-ekonomiska följdåtgärder ägnade att lindra svårigheter förenade med anpassning eller kapacitetsminskning (t.ex. stöd till utbildning, stöd förenat med omskolning etc.) anses vara förenligt med den gemensamma marknaden.
- (40) Åtgärden vidtogs inte för att lindra svårigheter förenade med anpassning eller kapacitetsminskning. Första stycket i ovan nämnda punkt är inte tillämplig.
- (41) Inte heller andra stycket i samma punkt som rör förtidspensionering kan tillämpas.
- (42) Därför återstår tredje stycket enligt vilket andra stödåtgärder av socio-ekonomisk karaktär skall granskas från fall till fall av kommissionen.
- (43) Utifrån de åsikter som angivits av de tre branschorganisationerna och som delas av de italienska myndigheterna kan kommissionen dra slutsatsen att den aktuella åtgärden är avsedd att bevara befintliga anställningsavtal. Åtgärden förhindrar således att sjöfolket avskedas. Även om samma besättningar troligtvis återanställs efter det tillfälliga upphörandet finns det inga garantier för detta. Stödet skulle kunna ses som en tillfällig arbetslöshetsersättning genom vilken sjöfolket kan behålla sina anställningar och sociala trygghetsnät. Eftersom ersättningen motsvarar minimilönen föreligger det ingen risk

för överkompensation i förhållande till de löner som skulle ha betalats ut om verksamheten hade fortsatt under samma period.

- (44) Inför framtiden måste stöden för att betraktas som förenliga med den gemensamma marknaden ingå i en plan för bevarande av resurserna i enlighet med punkt 2.2.2 i de nu gällande riktlinjerna. Någon sådan plan fanns inte för år 2000. Kommissionen anser emellertid att den aktuella åtgärden på grundval av punkt 2.10.3 i riktlinjerna från 1997 undantagsvis kan betraktas som förenlig med den gemensamma marknaden.

VI

SLUTSATSER

- (45) Det statliga stöd som genomförts av Italien med stöd av artikel 5 i regeringsförordning nr 265 av den 26 september 2000 (lag nr 343 av den 23 november 2000) är förenligt med den gemensamma marknaden.
- (46) Kommissionen konstaterar att Italien olagligen har genomfört stödet i fråga i strid med artikel 88.3 i fördraget. Stödet är emellertid förenligt med den gemensamma marknaden på grundval av punkt 2.10.3 tredje stycket i riktlinjerna från 1997.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De statliga stöd till förmån för fiskare som genomförts av Italien med stöd av artikel 5 i regeringsförordning nr 265 av den 26 september 2000 (lag nr 343 av den 23 november 2000) är förenligt med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Italien.

Utfärdat i Bryssel den 13 november 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen